

Câștig ilicit...

Florin-Cezar CĂLIN

Prezența ta e hrană vie-n mine,
Un nesecat izvor de biruință!
Nu-mi este frică să trăiesc cu tine,
Căci zilnic ești prezentă-n conștiință.

E frig în lumea mea când nu ești tu,
Pământul gême de păcate grele.
Tu ești motivul de a spune ... Nu!
Acelor veninoase caractere.

Iubești atunci când tu te dărui toată,
Acelui cineva avut în gând.
Iar asta o putem numi chiar soartă,
Pecetluită c-un singur cuvânt.

Ființa ta prea lesne dezertează,
În liniștea-mi de-acuma efemeră.
"- Dar tot ce se întâmplă, ce contează,!”,
E că nu-ți faci din viață ... carieră.

Simt sufletul că plânge fără tine,
Împovărat acum de lipsa ta.
Nimic din Univers nu-i mai convine,
Văzând că nu lucește a ta stea.

Se aprindeau lumini pe strada vietii,
Iar felinare pâlpâiau până în zori.
Când adormeau în vise chiar poetii,
Cu versuri încărcate de culori.

Păcate grele împotriva sorții,
Am tot cărat în spate obosind.
Ca în final să-i cotizăm noi vietii,
O parte din "câștigul" ilicit.

Brăila, octombrie 2017